

خوشید در قاب

رحمت الله امیدوار

سده مهر، ۱۳۸۴

و شناساندن معصومین برای ارشاد ضرورت دارد. سینما قوی ترین رسانه تصویر و تجسم ساز است، بنابراین استفاده از سینما قدرتمندترین رسانه تبلیغ الگو برای شناساندن بزرگترین الگو - معصوم (ع) - ضرورت دارد.

وی سپس به مشکلات و موانع جواز تصویرگری معصومین (ع) در سینما می پردازد.

آن گاه در سکانس سوم که تحت عنوان نبرد با مشکلات و حل بحران و راه حل هاست معتقد است مطابق موارد ارائه شده در این سکانس دلیلی بر حرمت بازیگری در نقش معصوم وجود ندارد و چنین گمانی باطل و مردود است. وی سپس در بحث گره گشایی و اثبات جواز تصویرگری معصومین در سینما و دلایلی چون اصل برائت، تعظیم شعائر الهی، و نظرات صریح برخی علماء و مراجع در پیرامون مسئله ای تصویرگری معصومین در سینما جواز تصویرگری نقش معصوم در سینما را امری واضح و مورد قبول می داند و هر گونه شک و شببه در این خصوص را بی اساس می شمارد.

آن گاه در سکانس پایانی به بررسی مسائل فرعی تصویرگری معصومین در سینما پرداخته و معتقد است راه های مطرح شده برای خروج از بن بست، راه حل هایی برای شرایط اضطراری هستند که چندان نمی توان به نتایج و ثمرات آنها دل بست و فقط می توان به عنوان «مالا یدرک کلمه، لایترک کلمه» به آنها نظری افکند. اما راه حقیقی آن است که فقهها زمان شناس و نوآندیش و هنرمندان متعهد با همفکری، همدلی، شجاعت، فراست، خلاقیت و آینده نگری زمینه های عملی جواز تصویرگری معصومین (ع) را فراهم کنند.

- آیا تصویرگری معصومین (ع) در سینما لازم و ضروری است؟

- آیا تصویرگری معصومین (ع) امری مجاز و مشروع است؟

نوشتار حاضر در پی پاسخ به این دو پرسش در پنج سکانس تحریر و تنظیم شده است.

- سکانس اول: افتتاحیه: مقدمات؛ پاسخ‌گویی به پرسش نخست

- سکانس دوم: گره افکنی: مشکلات و موانع جواز تصویرگری معصومین (ع)

- سکانس سوم: نقطه اوج: نبرد با مشکلات و ارائه راه حل ها

- سکانس چهارم: گره گشایی: اثبات جواز تصویرگری معصومین (ع)

- سکانس پنجم: اختتامیه: طرح مسائل حاشیه ای پیرامون این موضوع

امیدوار، سبب تحقیق و تأليف کتاب حاضر را نه پختگی و توانایی، که عطشی برای دانستن می داند. وی معتقد است که هر امر کمال گرایانه اگر در مسیر حرکت، با نقد توأم شود به کمال می رسد. بنابراین ضروری است که خوانندگان کتاب با نقد اثر حاضر صراحت سره را از ناسره تصفیه گردانند.

مؤلف در سکانس اول به این نتایج می رسد که: دین اسلام جامع و کامل است، انسان به آگاهی، شناخت و ارشاد نیاز دارد، انسان به تصویر و تجسم نیازمند است، در هر عصری وسائل جدید برای تأمین حوائجش ضروری است، روش تصویری تجسم بهترین روش شناخت و ارشاد است و معصومین بزرگ ترین واقعی ترین الگوهای شناخت دین هستند